

❖ ‘EFE A’I DAROSTYNGODD EI HUN...’

Arglwydd,
 diolch am y Nadolig, rhag i ni anghofio i Ti ddod i’n plith;
 a gwisgo siwt o gnawd.
 –mae i’r butain gnawd,
 –mae gan y llofrudd a’r lleidr gnawd,
 –rydym ninnau yn fysedd, dwylo a thraed,
 gwisgaist Iesu ’run fath â ninnau,
 rhoddaist y peth rhataf amdano.
 Doedd gen Ti ddim cywilydd o’th Fab yn ddyn.

Dy gariad yn dod mewn baban,
 ‘Crëwr ...
 yn crio mewn cadach.’
 Anodd credu i Ti ddod fel hyn i’n plith;
 ‘Llyw’r nef yn lle’r anifail,
 A Duw yn y domen dail.’

MOR FAWR

Mor fawr yw dy gariad—
 yn ymestyn i bobman,
 yn cyffwrdd pawb,
 yntau’r sypyn bach gwinglyd yn gorwedd rhwng asyn ac angel.
 Hwythau’r werin lariaidd yn dod o’r pedwar cyfandir i wyro
 wrth ei breseb—
 amddifaid Calcutta,
 mamau Belfast,
 a threueiniaid Rio.

MOR RYMUS

Mor rymus yw Dy gariad—
 yn disgleirio ’mhell,
 yn pelydru trwy’r fagddu,
 yntau’r Melchior wrth hyrddio trwy’r gofod yn gweld o’r gwagle,
 yng ngolau dy seren, ryfeddod y crud.

MOR WYLAIDD

Mor wylaidd dy gariad—
 yn myned mor isel,
 yn cyrraedd y gwaelod;
 yntau, ‘Y mab Iesu ym maw a biswail,’
 a hwythau’r gwybodusion yn dod o’u labordai i blygu o’i flaen,
 i offrymu anrhegion,
 addysg, thesis a medr.

MOR GWMPASOG

Mor gwmpasog dy gariad,
 yn cynnwys yr holl fyd,
 yn ein ceisio ni i gyd,
 ‘yr ych,
 Yr Oll mewn hen adfail.’
 Arglwydd, arwain ninnau i Fethlem eleni,

at y Gair a wnaethpwyd yn gnawd,
i'n rhoddi ein hunain,
yn ddwylo,
yn llygaid,
yn gorff,
yn enaid,
yn bopeth i'r baban Iesu. Amen.

Gareth Maelor